

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1501/2021
17.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиља АА, ББ, ВВ и ГГ, све из ..., чији је пуномоћник Споменка Негић, адвокат из ..., против туженог Града Ваљева, кога заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и општина Лајковац, Љиг и Осечина, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7902/19 од 26.11.2020. године, у седници већа одржаној 17.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7902/19 од 26.11.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7902/19 од 26.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1639/18 од 02.09.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиљама на име накнаде за фактички експроприсану непокретност – катастарску парцелу бр. ... КО ... исплати укупан износ 1.579.200,00 динара, и то тужиљи АА, као правној следбеници пок. ДД, на име њеног удела 4/9 износ 701.866, 64 динара, тужиљи ББ, као правној следбеници пок. ДД, на име њеног удела 2/9 износ 350.933,32 динара, тужиљи ББ, као правној следбеници пок. ЂЂ, на име њеног удела 2/9 износ 350.933,32 динара и тужиљи ГГ, као правној следбеници пок. ЂЂ, на име њеног удела 1/9 износ 175.466, 44 динара, са законском затезном каматом на наведене износе од 09.09.2019. године као дана пресуђења до коначне исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате на сваки појединачно досуђен износ за период од 08.06.2019. године до 01.09.2019. године, одбијен као неоснован Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљама солидарно исплати износ 360.200,00 динара са законском затезном каматом од пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7902/19 од 26.11.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 1639/18 од 02.09.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, указивањем на разлоге за примену члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује веће у саставу од пет судија (члан 2.).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. ЗПП да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су дали нижестепени судови. Нижестепни судови су обавезали туженог да тужиљама исплати накнаду за фактички одузету непокретност – катастарску парцелу бр. ... КО ..., уз образложење да је тужени уписан као држалац катастарске парцеле за чије изузимање се тражи накнада и да је су на истој изведени радови на изградњи пута, чиме је без спроведеног поступка експропријације, ограничено право својине тужиља, као правних следбеница ранијих власника непокретности, што не одступа од судске праксе изражене у одлукама нижестепених судова и ревизијског суда у тумачењу и примени материјалног права. Тржишна вредност непокретности је утврђена на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за експроприсану непокретност, израженог у судским одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, по којима суд, приликом одређивања висине накнаде, није везан искључиво проценом пореске управе, на основу чега је у конкретном случају, изведен доказ вештачењем и висина накнаде одређена применом критеријума које је вештак узео у обзир приликом одређивања тржишне вредности експроприсане непокретности, а одлуке на које се ревизијом указије нису доказ о неуједначеној судској пракси.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за факички експроприсану непокретност поднета је 05.11.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела у распону од 175.466, 66 динара до 701.866, 64 динара, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

С обзиром да је вредност предмета спора испод динарске противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић